

[Valdemar Thomsen.]

vertering. Jeg ved ikke, om den højtærede Indenrigsminister er naaet til § 8, før han har kasseret det hele; ellers vil han ved at se paa § 8 blive overbevist om, at der aldeles ikke bliver Tale om de store Beløb, der er fablet om. Der gives her Adgang til en frivillig Konvertering, og Paragraffen er bevidst formet saaledes, at Formueejerne tvinges til at gaa frivilligt med — det er nu engang den eneste mulige Form. Vi har tidligere set Bestræbelser udfoldet for at gennemføre en frivillig Konvertering, men det er strandet paa . . . ja, hvem ved paa hvad? — Banker og Sparekasser, maaske til syvende og sidst paa samtlige de fire store Partier. De Beløb, man her har fablet om, og som ogsaa Ministeren talte om, vil der absolut ikke blive Brug for, idet det i § 8 bestemmes, at de, som gaar frivilligt med, vil faa en Overkurs paa 5 Points, og der er ingen, der skal bilde mig ind, at et Forsikringselskab — eller hvem der nu ligger inde med de store Obligationsposter —, der f. Eks. har en Obligationspost paa 5 Mill. Kr., vil sige nej til en Indtægt — og det maa man regne det for — paa 300 000 Kr., forudsat naturligvis, at Lovgivningsmagten ikke lader nogen Tvivl aaben om, at Renteniveauet nu skal sænkes.

I § 9 bestemmes det, at Rentesaenkningen skal komme Lejerne til gode, idet Leje- eller Forpagtningsafgiften, som det hedder i Paragraffen, skal nedsættes med $1\frac{1}{2}$ pCt. af den paagældende Ejendoms Skyldværdi. Det vil altsaa i fuld Udstrækning komme ogsaa Lejerne i Byerne til gode.

§ 10 fastslaar, at Rentesaenkningen skal trænge igennem overalt, idet der for Laan mod Pant i fast Ejendom ikke maa beregnes højere Rente end $3\frac{1}{2}$ pCt. For andre Udlaan er der fastsat en Maksimalrente paa $4\frac{1}{2}$ pCt. inklusive Provision. Endvidere bestemmes det i § 10, 2det Stykke, at der ved særlig Lov indføres en Ekstra-beskatning af Tantiører og Lønninger over 15 000 Kr. samt af Aktieudbytte, naturligvis for at Indtægterne paa det Omraade kan falde i samme Forhold som Rentniveauet. Det tilføjes, at man ved særlig Lov indfører en Nedsættelse af Formuebeskatningen for at holde de mindre Formueejere skadesløse for den mindre Rentesaenkning.

Afsnit III, der angaar Nedsættelse af de faste Skatter, er temmelig overskueligt, saa der er ingen Grund til at omtale det nærmere. Nu hørte jeg nok, at den højt-

ærede Indenrigsminister gjorde opmærksom paa, at vi, siden Lovforslaget oprindeligt blev forelagt — det er jo beklageligt, at det ikke er blevet vedtaget for lang Tid siden —, har faaet tre forskellige Ordninger med Hensyn til de faste Skatter. Det har vi nu ikke, for Ordningen af 1933 var da gældende paa det Tidspunkt, da vi fremsatte vort Forslag om Tilskud af Statskassen fra 5 til 20 Mill. Kr. Det er derimod rigtigt, at vi har faaet en ny Ordning med Hensyn til den fælleskommunale Udligningsfond og med Hensyn til den almindelige Udligningsfond; men saa vidt man kan se i Øjeblikket, vil det resultere i en yderligere Stigning af de faste Skatter, og derfor er der al mulig Grund til at gaa netop til den Nedsættelse, som vi her foreslaar.

Hensigten er at aflaste Landbrugs-ejendommene for den urimelige saakaldte faste Skat, der i de sidste 20 Aar er indført som en Førsteprioritet, og det, der ligger bag ved vort Forslag, er; som man vil forstaa, Kravet om, at Landbruget økonomisk set maa blive ligestillet med de øvrige Erhverv. Vi har i Bemærkningerne til det oprindelige Forslag paavist, hvor store Beløb der er nødvendige, for at Landbruget kan betale en Løn til sin Ungdom, der staar i Forhold til den Løn, som andre tjener; og de opstillede Tal vil sikkert nogenlunde holde Stik endnu. Det er min bestemte Overbevisning, at Strømmen, der nu gaar fra Land til By til ubodelig Skade for alle Parter, vil fortsætte, hvis ikke man giver Landbruget Mulighed for at betale en saadan Løn.

Hvis den økonomiske Balance kan tilvejebringes paa anden Maade end den, vi anviser, og hvis Regeringen — det vil jeg gerne sige til den højtærede Indenrigsminister nu til sidst — virkelig kan og vil stille Forslag i saa Henseende, skal det aldeles ikke mangle paa Tilslutning fra vor Side. Den højtærede Ministers Udtalelser her i Dag tyder imidlertid ikke paa, at Regeringen har Planer, der kan føre til Balance og økonomisk Ligeret, og derfor vil jeg meget anbefale, at man i alt Fald benytter det her foreliggende Forslag som Udgangspunkt for en virkelig Undersøgelse af hele det Problem, der her er rejst.

Smørum: Det Lovforslag, vi her behandler, drejer sig om tre Ting: Nedskrivning af Kronens Værdi, Rentesaenkning og Nedsættelse af Ejendomsskatterne til Amts- og Sognekommunerne til det Beløb, disse Skatter androg i 5-Aaret 1909—1914.

I Lovforslagets § 1 foreslaas det, at